

velfærdsinstitutioner lider under et massivt vedligeholdelseefterslæb. Tal fra AErådet viser, at forårspakke 2.0 samlet set alene giver 5.500 beskæftigede i 2009, hvilket svarer til ca. en halv måneds stigning i ledigheden i øjeblikket. Arbejdsløsheden stiger eksplosivt og steg alene i marts måned med 10.600 personer. Nationalbankens seneste skøn over udviklingen i ledigheden viser, at vi ved udgangen af 2010 sandsynligvis vil være helt oppe på 190.000 ledige. Derfor er det katastrofalt, at forårspakkens beskæftigelses-effekt er så lille. Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti mener, at der er behov for at stimulere efterspørgslen og beskæftigelsen her og nu. Det er ikke tid til at vente – hver dag bliver flere og flere danskere arbejdsløse, og vi ved, at det er vanskeligere at skabe nye jobs end at bevare de eksisterende.

For det fjerde kan Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti konstatere, at regeringens definition af skattestoppet indebærer, at den efter forgodtbefindende kan lave grundlæggende skattereformer med store konsekvenser for borgere og virksomheder uden at fortælle vælgerne det før et valg. Over de næste 10 år stiger skatterne over 100 gange for at finansiere de kortsigtede underfinansierede skattelettelser, og der vil være borgere, der decideret taber på reformen i modsætning til regeringens løfter. Resultatet er, at danskerne både får en socialt skæv reform, der er den forkerte krisemedicin, og tilmed ikke kan forvente sikkerhed om deres skatter med VKO-flertallet ved magten.

Det Radikale Venstres medlem af udvalget bemærker, at Det Radikale Venstre hævde et stærkt ønske om at medvirke til at gennemføre en skattereform baseret på et bredt flertal i Folketinget. Det Radikale Venstre fandt, at Skattekommissionens arbejde var et fortrinligt grundlag for forhandlingerne. Men efter at Venstre og Det Konservative Folkeparti var blevet enige om et udspil, lukkede vandene sig. Det Radikale Venstre blev stillet over for ultimative krav om bl.a. fortsat skattestop. Det Radikale Venstre var rede til at indgå en aftale på helt normale vilkår, hvorefter en indgået aftale kun kan ændres, hvis forligsparterne er enige, men var ikke rede til at acceptere et skattestop, som Det Radikale Venstre hele tiden har anset for at være skadeligt og uretfærdigt. Derfor blev historien om skattereformen 2009 da også historien af en forspildt mu-

lighed for i en økonomisk krisetid at samle en bred kreds af Folketingets partier.

Det Radikale Venstre har især tre kritikpunkter i forhold til VKO-aftalen.

For det første er den ikke forsvarlig, fordi den ikke er langtidfinansieret. Der tænkes ikke i første række på underfinansieringen de første år, som er ganske stor og som påvirker statsfinanserne betænkeligt på et tidspunkt, hvor overskuddet er væk, og underskuddet stigende. Der tænkes på den varige finansiering. Der er i hvert fald et par finansieringsbidrag, der varigt er urealistiske. Det ene er et bidrag på 1,5 mia. kr., som skulle fremkomme ved forenkling m.v. af skatteadministrationen. Skatteministeren er selvsagt forpligtet til til enhver tid at forenkle og effektivisere, men som finansieringsbidrag af en skattereform er det uegnet. Det andet er indkomsten ved salg af CO₂-kvoter, hvor man anslår, at der kan tjenes 2,4 mia. kr. om året. Det er under udvalgsarbejdet oplyst, at med de nuværende priser er indtægten ca. 1,2 mia. kr.

Dertil kommer, at den varige virkning af en række finansieringsbidrag er baseret på usikre skøn. F.eks. er det ganske usikkert, hvad lovforslag nr. L 202 om harmonisering af selskabers aktie- og udbyttebeskatning varigt kan bidrage med som finansiering. Den varige virkning er anslået til 2,7 mia. kr.

For det andet er den ikke fair, og den er ikke forsvarlig i forhold til opsparingen. Skattekommissionen foreslog et finansieringsbidrag på ca. 9 mia. kr. ved at nedsætte værdien af rentefradraget med 3 års forsinkelse og gradvis indfasning. VKO har barberet over halvdelen af dette bidrag væk, hvilket betyder, at tilskyndelsen til at stifte gæld ikke nedsættes nær så kraftigt og dermed ikke bidrager til en varig styrkelse af betalingsbalancen. Skattekommissionens forslag betød, at mennesker med dyre huse og høje indkomster kom til at yde et bidrag til at finansiere de betydelige skattelettelser for højindkomstgrupperne. Denne afbalancering mangler i VKO-forslaget, og bl.a. derfor er den ikke fair.

For det tredje er den ikke grøn. For Det Radikale Venstre har det været afgørende, at en skattereform skulle yde et stærkt, selvstændigt bidrag til at løse fremtidens klima- og miljøproblemer. Det sker ikke. For så vidt angår energifgifterne, sker der væsentlige stigninger i afgifterne, men for de grønne afgifter gøres der for lidt med bl.a. det resultat, at CO₂-belastningen kun falder